

Увійде і тихо стане:

— Ось де я! —

Златокоса, тонкостанна,

Наче лілія.

Поведе плечем, бровою,

Схилить голову

І покличе за собою

Срібним голосом.

І в лугах, в прив'ялих травах,

У гаях

Гляне ніжно і лукаво:

— Я — твоя!